

Συνδυασμός διαφορετικών διαλέκτων (κυρίαρχο το δωρικό ιδίωμα, συχνοί αιολισμοί και πολλά επικά δάνεια).

I. Γενικά

- δωρικό μακρό **α** αντί αττικοιωνικού **ι** (π.χ. *Ἀσκληπιόν* αντί *Ἀσκληπιόν*).
- **α** αντί **ε** (*τράχον* αντί *τρέχον*)
- ασυναίρετοι τύποι (πλόος αντί πλοῦς).
- ιωνικοί τύποι από το έπος (*ξείνων* αντί *ξένων*).
- δωρικοί τύποι (*ἔσθλον* αντί *ἔσθλον*, *σκᾶπτρον* αντί *σκήπτρον*, *τεθμοῖσιν* αντί *θεσμοῖς*).
- αιολικοί τύποι (*Μοῖσα* αντί *Μοῦσα*).

II. Κλίση ονομάτων

Α' κλίση Ονομαστική ενικού αρσενικών σε **-α** (*ἀγλαοτρίαῖνα*)
γενική ενικού αρσενικών σε **-α** ή **-αο** (*Κρονίδαο* αντί *Κρονίδου*)

γενική πληθυντικού θηλυκών σε **-ᾶν** (*ἀρετᾶν*).

δοτική πληθυντικού σε **-αῖσι** (*ἀρεταῖσι* αντί *ἀρεταῖς*).

Β' κλίση γενική ενικού σε **-οιο** (*νόστοιο* αντί *νόστου*)

δοτική πληθυντικού σε **-οῖσιν** (*βροτοῖσιν* αντί *βροτοῖς*)

Γ' κλίση γενική ενικού σε **-εος** (*Ἡρακλέος* αντί *Ἡρακλῆος*)

γενική πληθυντικού σε **-έων** (*ἐλκέων* αντί *ἐλκῶν*)

δοτική πληθυντικού σε **-έσσι** (*ὄρνιχεσσι* αντί *ὄρνιξι*)

τύ, σέο / σεῦ / σέθεν (γεν. ενικού), τίν, τοι (δοτική ενικού), ὑμῖν(ν)
(δοτική πληθυντικού), ὑμμε (αιτιατική πληθυντικού)
νιν (αιτιατική ενικού), σφι / σφίσιν (δοτική πληθυντικού), σφε
(αιτιατική πληθυντικού)

Πολλές φορές τύποι της δεικτικής και της αναφορικής αντωνυμίας
συμπίπτουν με τύπους του άρθρου: ὁ, ἡ, τό

Κτητική αντωνυμία για έναν κτήτορα: ἐμός, τεός, ἐός, ἀμός =
ἀμέτερος, ὑμός = ὑμέτερος.

V. Προθέσεις

ἐν + αιτιατική = ἐς / εἰς

ποτὶ (δωρική) = πρὸς

πεδὰ (αιολική) = μετά.

Αποκοπή μετά τις προθέσεις ἀνά, παρὰ, κατά: πὰρ ποδὶ.

Αξιοσημείωτοι είναι επίσης οι παράλληλοι τύποι βασιλεῖ – βασιλεί – βασιλῆι και βασιλέες – βασιλῆες.

III. Κλίση ρημάτων

- γ' πληθυντικό πρόσωπο ενεστώτα ενεργητικής φωνής **-οντι**: ἔχοντι (δωρικά) ή **-οισι**: περιπνέουσιν (αιολικά)
- παραλείπεται η συλλαβική και χρονική αύξηση: φέρειν
- στην υποτακτική αορίστου εμφανίζεται βραχύχρονο εγκλιτικό φωνήεν: αὐδάσομεν
- ο αόριστος ρημάτων **-ζω** σχηματίζεται με **-ξ-**: ἀρπάξαις
- γ' πληθυντικό πρόσωπο αορίστου παθητικής φωνής με βραχύχρονο φωνήεν: μίγειν
- απαρέμφατα **-μεν** αντί **-ναι**, σε **-εμεν** αντί **-ειν** και σε **-εν** αντί **-ειν**: τράφειν, εὐρέμεν, στᾶμεν.
- μετοχή ενεστώτα θηλυκού γένους σε **-οισα** και σε **-αις** (αρσενικό), **-αισα** (θηλυκό) για τον αόριστο: τράφουσα, παπτάναις. Επίσης υπάρχουν τύποι μετοχής παρακειμένου με καταλήξεις ενεστώτα: κεχλάδοντας
- διαλεκτικοί τύποι του **εἰμί**: ἐσσί (β' εν. ενστ.), εἰμέν (α' πληθ.), ἐντί (γ' πληθ.), ἔσκειν (γ' εν. πρτ.), ἔσ(σ)αν (γ' πληθ. πρτ.). Απαρέμφατο: ἔμμεν, ἔμμεναι.

IV. Κλίση αντωνυμιών

Προσωπική αντωνυμία:

ἐγώ, νῶν (δοτ. Δυικού), ἄμμες (ονομαστική πληθυντικού), ἄμμιν (δοτική πληθυντικού), ἄμμε (αιτιατική πληθυντικού).